08/05/2019

Dr. Patrick Johnson: Η έκτρωση δεν είναι μέριμνα για την Υγεία

/ Ορθόδοξες Προβολές

“Είμαι οικογενειακός γιατρός και παιδίατρος. Εξασκώ την ιατρική για περίπου 12 χρόνια, και έχω ως γιατρός εφαρμόσει την εξαίρεση για χάρη της μητρότητας.

Συμβουλεύω τις ασθενείς μου «Να μην κάνεις αμνιοπαρακέντηση».

Η αμνιοπαρακέντηση συνιστάται από τον γυναικολόγο στο μεσαίο συνήθως τρίμηνο. Βάζουν μια βελόνα μέσα στη μήτρα, αναρροφούν ποσότητα υγρού και την αποστέλλουν για έλεγχο, ψάχνοντας για γενετικές ανωμαλίες.

Όμως ο αληθινός λόγος για τον οποίο γίνεται η παρακέντηση, ο αληθινός λόγος είναι ώστε να δοθεί στη γυναίκα η δυνατότητα της έκτρωσης, εάν υπάρξει απόδειξη για κάποιου τύπου ανωμαλία.

Πολλές φορές τα αποτελέσματα είναι ψευδώς θετικά.

Το παιδί στο τέλος βγαίνει φυσιολογικό, αλλά στη μητέρα δίνουν τη δυνατότητα

να κάνει έκτρωση.

Βάζουν ένα φόβο μέσα στην καρδιά της που δεν υπήρχε εξαρχής.

Παρακολουθήστε το βίντεο:

“Δεν υπάρχει λόγος να κάνεις αμνιοπαρακέντηση. Όταν συναντήσεις ένα τυφλό μωρό το οποίο τυφλώθηκε, διότι η βελόνα μπήκε στο μάτι του, θα σκεφτείς: «είναι αυτό ποιοτική φροντίδα για την υγεία;».

Αλλά υπάρχει δυστυχώς και η λανθασμένη καταδίκη στη ζωή.

Ακούμε για λάθος καταδίκες σε θάνατο, αλλά υπάρχει και η λάθος καταδίκη στη ζωή.

Όταν πάει να γεννηθεί ένα μωρό και ο pro-life (υπέρ της ζωής) γιατρός δεν συστήσει αμνιοπαρακέντηση και το μωρό γεννηθεί με νοητική αναπηρία οι γονείς μπορεί να κάνουν μήνυση στο γιατρό, γιατί δεν τους έδωσε την επιλογή της έκτρωσης του μωρού, και κερδίζουν αυτή τη δίκη.

Για το λόγο αυτό, ο φόβος της καταδίκης παρασύρει τον ιατρό να συστήσει αμνιοπαρακέντηση, ώστε να προτείνει την έκτρωση εάν υπάρχει οποιαδήποτε υπόνοια για ανωμαλία, και αυτή είναι μιά από τις πιο διεφθαρμένες πλευρές της μαιευτικής αυτή τη στιγμή.

Νομίζω υπάρχει ευθύνη της ιατρικής κοινότητας για την έλλειψη συγκατάθεσης κατόπιν ορθής ενημέρωσης των γονέων.

Οι ιατροί δεν είναι ειλικρινείς με τις ασθενείς τους. Σχετικά με το γιατί κάνουν κάποια πράγματα.

Και το γιατί είναι απαραίτητο η μητέρα να κάνει αμνιοπαρακέντηση, ή για το ότι ένα προϊόν μπορεί και να σκοτώσει ένα αγέννητο παιδί.

Δεν ενημερώνουν τις ασθενείς, τις pro-life ασθενείς ότι το εμβόλιο της ερυθράς είναι φτιαγμένο με την χρήση εκτρωθέντος εμβρυικού ιστού, και ότι το εμβόλιο της ανεμευλογιάς ομοίως, κρατάμε κρυμμένες αυτές τις αλήθειες γιατί δεν

θέλουμε να γνωρίζουν οι άνθρωποι.

Και νομίζω πως δεν αξίζει να γίνεται.

Είναι κακής ποιότητας ιατρική να συνταγογραφεί ο γιατρός μιά ουσία ή να συστήνει μιά θεραπεία η οποία έχει τη δυνατότητα να σκοτώσει το παιδί σου χωρίς να το γνωρίζεις.

Για παράδειγμα, όταν έκανα ειδικότητα και βρισκόμουν στα Επείγοντα, ο υπεύθυνος γιατρός θα έδινε σε μιά ασθενή θύμα βιασμού ένα «χάπι της επόμενης μέρας». Και του είπα: «Κύριε γνωρίζεται πως ένας από τους τρόπους που δρά αυτό το χάπι, σύμφωνα με τον τριπλό τρόπο δράσης του, είναι το ότι δυνητικά δρα ως εκτρωτικό; Δεν την έχετε ενημερώσει γι' αυτό. Θα έπρεπε να της το πείτε, διότι εάν αυτή είναι pro-life και αργότερα ανακαλύψει πως δεν έχετε λάβει την συγκατάθεσή της κατόπιν ενημέρωσης για τη χορήγηση του χαπιού...».

Αυτό είναι πολύ συχνό. Όταν οι άνθρωποι, οι γιατροί, συστήνουν μιά θεραπεία αυτή μπορεί να βλάψει ή να οδηγήσει στο θάνατο το αγέννητο παιδί και οι γονείς δε θα το μάθουν ποτέ.

Η επίσημη θέση της Αμερικανικής Ακαδημίας Παιδιατρικής είναι πως οι Παιδίατροί της οφείλουν να βοηθούν τα νεαρά κορίτσια να κάνουν έκτρωση χωρίς την συγκατάθεση των γονέων τους.

Ακόμη και αν η πολιτεία έχει θεσπίσει τη γονεϊκή έγκριση μπορούν να παρακάμψουν με δικαστική απόφαση αυτή την έγκριση και να κάνουν έκτρωση στο εγγόνι σας.

Αυτό είναι διαφθορά, υπάρχει μια ομάδα ιατρών που τα χέρια τους είναι γεμάτα αίματα.

Αυτός είναι ακριβώς ο λόγος που ξεκίνησα την ομάδα των pro-life γιατρών έξι χρόνια πριν.

Εκείνοι που επιθυμούν την επιβίωση του αγέννητου παιδιού πρέπει να αναζητούν και να βρίσκουν γιατρούς με τις ίδιες αντιλήψεις. Ειδικά τώρα που η ιατρικώς υποβοηθούμενη αυτοκτονία είναι νόμιμη σε πολλές πολιτείες.

Ο στόχος μου λοιπόν ήταν να βρω, να αναγνωρίσω και να αναδείξω γιατρούς που σέβονται τη ζωή. Γιατρούς που δεν σκοτώνουν τους ασθενείς τους. Ούτε και θα τους στέλνουν αλλού για άμβλωση. Έτσι ο καθένας θα μπορούσε να αναζητήσει στο prolife.org και να βρει έναν pro-life γιατρό κοντά του.

Γιατί αν πας σε έναν γιατρό που δεν είναι υπέρ της ζωής, αυτό σημαίνει πως συγκατατίθεσαι στο να γίνει μιά έκτρωση. Πως επιθυμείς να παρακάμψεις δικαστικά τη νομοθεσία για γονεϊκή συγκατάθεση της πολιτείας σου, και να οδηγήσεις αυτό το ίδιο το παιδί σου να κάνει έκτρωση. Χωρίς τη συγκατάθεσή σου.

Είσαι λοιπόν συνυπεύθυνος. Διότι πήγες σ' αυτόν το γιατρό για συμβουλή, χωρίς να το ξέρεις ή ακόμη και γνωρίζοντας την αθεϊστική του άποψη για την ζωή.

Λοιπόν πρέπει να αναζητούμε και να βρίσκουμε γιατρούς που σέβονται τη ζωή και αυτούς να χρησιμοποιούμε ως συμβούλους για την υγεία μας.

Και οφείλουμε να ανακαλούμε στην τάξη τους γιατρούς μέσα στην κοινότητά μας που έχουν τη διάθεση να σκοτώνουν ανθρώπους. Αυτοί ομοιάζουν με τον Josef Mengeles (ναζιστής βασανιστής γιατρός), πρέπει να απορρίπτονται.

Στην κοινότητά μας έχουμε ήδη δεκαπέντε γιατρούς που είναι prolife χωρίς καμιά εξαίρεση, από δώδεκα διαφορετικές ειδικότητες. Έτσι δεν υπάρχει λόγος για κάποιον να πάει σε οποιαδήποτε γιατρό, που δεν έχει αντίρρηση να σκοτώσει ένα αθώο μωρό.

Ο γερουσιαστής Ron Paul είναι μαιευτήρας–γυναικολόγος, έχει φέρει στον κόσμο χιλιάδες μωρά και αυτός έχει πει πως δεν έχει δει ποτέ ούτε ένα περιστατικό στο οποίο η έκτρωση να ήταν αναγκαία για να σωθεί η ζωή της μητέρας.

Έχω δει πολλούς γιατρούς να συστήνουν έκτρωση για να σωθεί η ζωή της μητέρας, αλλά έχω την εντύπωση πως προσπαθούν να προστατέψουν τον εαυτό τους.

Παραδείγματος χάριν, στο περιστατικό στο οποίο ο Dr. Tommy Mitchell συνέστησε έκτρωση για τη χημειοθεραπεία της μητέρας , όταν αυτή η γυναίκα επισκεφθεί έναν Ογκολόγο και ο Ογκολόγος της πει, «μπορούμε να αναλάβουμε την χημειοθεραπεία σου, αλλά πρώτα πρέπει να κάνεις έκτρωση, γιατί όσο είσαι έγκυος δεν μπορώ να σου δώσω χημειοθεραπεία», και αυτή η γυναίκα εξαναγκασθεί να προχωρήσει σε άμβλωση, προκειμένου να θεραπευθεί με χημειοθεραπεία…

Γιατί δεν προχωρούμε ούτως ή άλλως στην θεραπεία της;

Εάν το παιδί γεννηθεί με κάποια ανωμαλία ή εάν γεννηθεί πρόωρα, ή εάν αυτό το επιθυμητό παιδάκι γεννηθεί νεκρό, αυτό θα έχει ενδεχομένως συνέπειες στο γιατρό από τον οποίο θα ζητηθούν νομικές ευθύνες.

Για το λόγο αυτό όταν ένας γιατρός συστήνει έκτρωση για να σωθεί η ζωή της μητέρας, το κάνει συχνά για να προστατεύσει τον εαυτό του.

Όχι να σώσει τη μητέρα αλλά να προστατεύσει τον εαυτό του από μηνύσεις.

Υπάρχει μια πρόσφατη μελέτη που προέρχεται από την Ευρώπη, έγινε σε μητέρες που αρνήθηκαν να προβούν σε έκτρωση. Είχαν καρκίνο και ελάμβαναν χημειοθεραπεία, η μελέτη κατέληγε στο συμπέρασμα πως η χημειοθεραπεία της μητέρας ήταν σχετικά ασφαλής για το αγέννητο μωρό.

Για σαράντα χρόνια λοιπόν σκοτώνουμε όλα εκείνα τα μωρά, χιλιάδες μωρά, γιατί το μωρό θα πεθάνει έτσι κι αλλιώς!

Και βγαίνει τώρα το συμπέρασμα πως η χημειοθεραπεία της μητέρας είναι σχετικά ασφαλής για το αγέννητο μωρό.

Στη δεκαετία του ’60 υπήρξε μια επιδημία ερυθράς και οι γιατροί επέμεναν, «το παιδί σου θα γεννηθεί τυφλό, το παιδί σου θα είναι παραμορφωμένο, υπάρχει υψηλό ποσοστό αποβολών σ’ αυτές τις περιπτώσεις, ας προχωρήσουμε στην άμβλωση, και τουλάχιστον από δω και πέρα έχεις ανοσία, και δε θα σου ξανασυμβεί ποτέ τέτοιο πράγμα».

Από ότι φάνηκε τελικά το 70% αυτών των παιδιών δε θα είχαν κανένα πρόβλημα.

Και εκείνοι σκότωναν όλα αυτά τα παιδιά.

Θα μπορούσαν να είχαν γεννηθεί με κάποια αναπηρία ή να είχαν αποβληθεί ούτως ή άλλως. Αλλά αυτοί τα σκότωναν.

Δεν πρέπει να σκοτώνεις παιδιά για να λες πως φροντίζεις για την υγεία.

Η έκτρωση δεν είναι μέριμνα για την υγεία”.

ΠΗΓΗ: ΚΙΝΗΜΑ “ΑΦΗΣΤΕ ΜΕ ΝΑ ΖΗΣΩ” www.afistemenaziso.gr